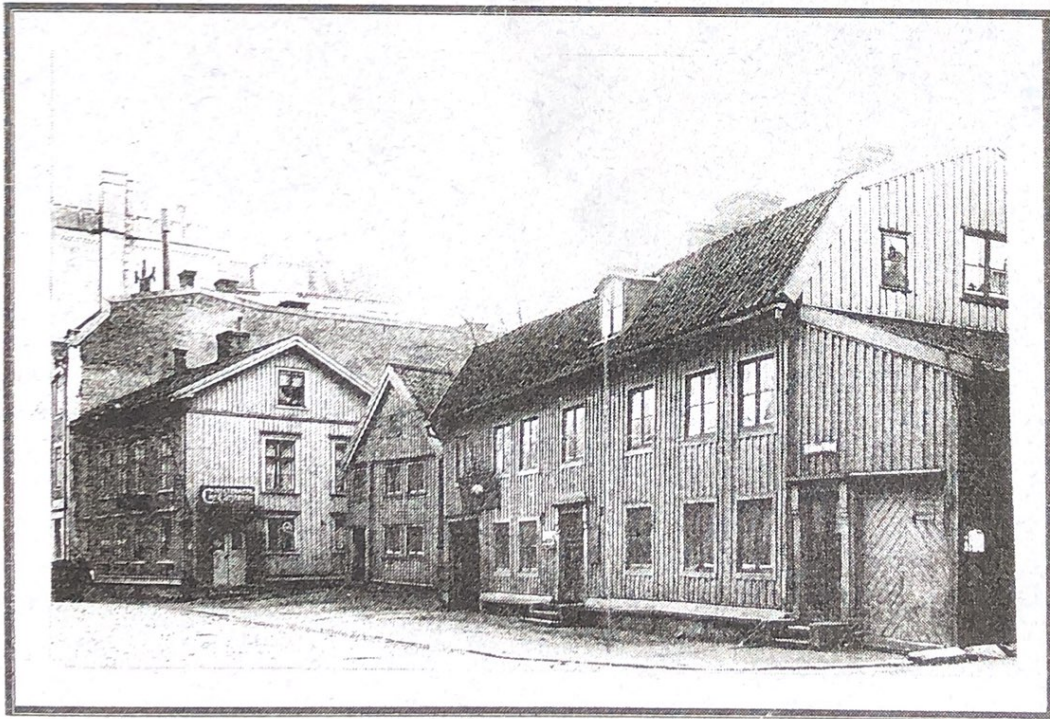

Majdraget

- Medlemsorgan för Majornas Schacksällskap
Ärgång 13. Nummer 1-2003

Café Stjärnan

MSS första lokal

2

TÄVLINGSREFERAT

Av Göran Sernmyr

Schackbutikens Julcup

Spelades i Göteborg den 21-22 december 2002. MSS hade två man i elden. Jens Lejhall och Rickard Eklund. De samlade ihop 3,5 poäng var och hamnade på en 18-28:e plats. Vann gjorde Magnus Carlhammar.

Karlstad Open

En populär tävling med traditioner, som spelades runt nyår. MSS representerades av de tre musketörerna: Bo Olsson, Henrik Enström och Tobias Bende. Bäst lyckades Henrik, som hamnade på tionde plats med fem poäng. Tobias hamnade på 21-27:e plats med fyra poäng. Bosse skrapade ihop 3,5 och hamnade på 28-44: plats. Polacken Polei vann tävlingen.

Hisingen Open , 4-5 / 1-03

En tävling som Klas Fors antagligen minns med välbehag. Han vann mot en av Göteborgs bästa spelare. Ingen mindre än Bengt Svensson ifrån Kamraterna (Se partispart). Dessutom spelade Klas remi mot starka spelare som Joel Åkesson och Olle Häggström. Bravo!

Även Itai Panas och Tobias Bende spelade med i turneringen, fast med lite mer blygsamt resultat.

Rickard Winsnes och Ingvar Andreasson delade segern.

Västgöta Open, Februari 2003

"En och en halv" MSS-spelare hade tagit sig till västgötametropolen Skara för att gräva guld. Nämligen

far och son Panas. Pappa Itai spelade till sig en 41:a plats med 4,5 poäng. Den mycket lovande Simo, vinnare av årets knatterally, tog tre poäng och hamnade på 96:e plats. Bra gjort!

Norrmannen GM Gausel, hemmahörande i Skaras allsvenska lag, vann turneringen på sju poäng.

Exselsior Cup 2003

En av Göteborgs starkaste turneringar som spelas på Hotel Exselsior varje år i januari/februari, strax efter Rilton Cup i Stockholm.

Tio spelare ställde upp. Tyvärr blev den danske Davor Palo sjuk och fick ställa in. Tävlingen vanns av norrmannen Östenstad som delade segern med överraskningen Bengt Lindberg.

Tyvärr ställde ingen Göteborgare upp i tävlingen. Här har man världens chans att möta bra motstånd och så tar man den inte, Synd!

Linares

Världen i särklass starkaste turnering vanns i år av Peter Leko ifrån Ungern. Det man kommer att minnas bäst ifrån det här årets upplaga, är Garri Kasparovs förlust mot framtidslöftet Teimur Radjabov, endast femton år gammal.(se partispart)

När sedan journalisterna valde ut just detta parti till turneringens vackraste, gick Kasparov i taket. Urförbannad och under stort ståhej lämnade han sonika avslutningsbanketten.

Kunde han inte ha bjudit en ung kille som Teimur på något bättre???

JUNIORSIDAN

Av Itai Panas

Framgångsrika Majornajuniorer i knatterallyt

Ett framtidslöfte: Alexander Holtzman-Ekholm

Visste ni att vi har fem knattar som representerat klubben i GSF: s knatterallyserie under säsongen 2002-2003. Och detta med den äran. Eller vad sägs om: Johan Hanssons 5:e plats i serien och 2:a plats i knatte(f-92)DM; Martin Quintans' 3:e plats i 1993-serien; Hugo Hellmans 5:e plats och Isak Asplunds 6:e plats i samma serie, samt Alexander Holtzman-Ekholms 4:e plats i serien för pojkar födda 1994 och senare.

Och som om inte det var nog, så kvalificerade sig de 4 senare till skollag-SM för lågstadieelever, representerande sitt Kungsladugårdsskolan. Johan tillhörde det vinnande laget i mellanstadiegruppen, DM-laget från Sannaskolan.

Skollag-SM går av stapeln i Stockholm i mitten av maj. Vi önskar lycka till!

FOTOALBUM

Av Göran Serunyr

En del läsare har tyckt att det är för lite bilder i Majdraget. Därför bjuder vi härmed på en hel samling med bilder. De är tagna lite här och där , under olika aktiviteter i klubben. Bland annat ifrån KM, Majornapokalen, julfesten och vanliga klubbkvällar. Bilderna ar tagna med klubbens egen Canon APS-kamera. Är du nyfiken och vill se på fler bilder? Då kan du titta i klubbens eget fotoalbum i vårt bibliotek. Har du egna foton från klubbaktiviteterna, får du gärna lämna in dem.

Håll till godo!

Simo och Itai Panas tv och LennartFransson th.

KM: Klas Fors, Patrik Nordberg, Kenneth Karlsson och Robert Ruonala.

Comebackande Hans Thorén.

Här var det julfest! Tomas Thornfält, Lasse Lindvall o Lisbeth Teiffel.

Sven Fihn trollar på julfesten.(Tragiskt nog för sista gången)

Två som delade på Standaret: Lennart och Thordis Olsson.

Ännu en stolt Standarmottagare: Leif Ström.

ALLSVENSKAN

Av Itai Panas

Förstalaget kvar i division ett Södra

Här följer en något euforisk summering av division I säsongen, skriven dagen efter sammandraget i Mölndal:

I: a-laget levererade en veritabel bragd i det att vi lyckats hålla oss kvar i division I södra efter säsongen 2002-2003. Att vi har talang så det räcker och blir över, har jag aldrig tvivlat på. Men att vi som lag skulle kunna prestera när det gällde... OJOJOJ!

Nu vet jag att ni vet vad ni kan och därmed höjs ribban till nästa säsong. Vi har visat både mot Kamraterna I och mot Kirsebergs SK, att vi som lag håller jämna steg med motståndare med 2200-2300 i medelranking. Att inte också prestera som dessa lag, blir härmed oacceptabelt!

Matchen igår var något alldeles extra och jag tvekar inte att kalla det vid sitt rätta namn: ett genombrott i våra spelares självsyn och för vårt lag. Vi är riktigt bra var för sig, men tillsammans är vi fruktansvärda att möta. En skräck för alla lag. Speciellt de med aspiration att gå upp i elitserien.

Det som gör oss starka är att vi litar på och respekterar varandra. Att få höra till Majornas SS förstauppställning är från och med idag något förbaskat stort. Vi har arbetat för att det ska bli så och nu har vi nått fram. Framledes innebär en plats i 1:a laget ett privilegium för individen och ett ansvar inför laget och klubben. Ett ansvar som vi bevisligen kan axla. Ansvar hos den enskilde individen, att tro på sin egen förmåga och på lagets kapacitet, som utgörande någonting större en summan av delarna.

De som lojalt banat vägen i denna anda är Björn och Jan-Olof, som får de otacksammaste uppgifterna, mestadels på 1:a och 2:a bord. Jag sätter dem där, för att jag känner att de är bäst rustade både mentalt och spelmässigt, att svara upp mot motståndet där. I matcherna känner jag stolthet över att ha dessa två kreativa och schackkunniga lirare där uppe. De pressar och demonstrerar förståelse av minst lika stort djup som någonsin deras titelhållare till motståndare. Detta i parti efter parti. En stor eloge till er!

Jag vill också i samma andetag speciellt nämna Leif Ström. Som ny i laget har han varit oförsämd nog att plockat 5p/8 i serien och därmed bidragit väsentligt till, att vågen till slut vägde över till vår favör. Men som om inte det var nog, så har han i handling engagerat sig i laget och därmed gjort min uppgift så oerhört mycket lättare och roligare. Inför nästa säsong kommer vi att ha ett officiellt delat lagledarskap. Det kommer att ge resultat, var så säkra!

Om vi nu ska gå in på individer, så måste även Lennart Fransson få sig en släng av

sleven. Lennart är ett fenomen. Lojalitet är en synonym för Lennart. Även spel- (och livs-) glädje är synonymer för Lennart. Om någon kan ingjuta hopp efter den svartaste dag (som i fredags), så är det Lennart. Hur ska vi undvika att gå upp i elitserien nästa år?

Sedan har vi Anders Kall. En fruktansvärt stark, uthållig och "kall" spelare, som åter har fått blodad tand för schackkonsten. Han utgör en av klubbens ännu inte fullt ut realiserade potentialer. Bäva månede framtida motståndarlag.

När vi är inne på ämnet potential, så kan jag inte i detta sammanhang undgå Klas Fors, Jens Lejhäll och Henrik Enström. De båda förra har idogt och långsiktigt arbetat sig till ordinarie platser i 1:a laget. I spelstil varandras motsatser, men i hänförelsen över schackspelet, så lika. För Klas är motståndarens kung det primära målet. Likt en ung Tal, vinner han material när motståndaren försöker freda sig. Jens, likt en boaorm, spelar, långsiktigt och kramar långsamt ihjäl sitt offer. Man kommer att tänka på Karpov. Henrik påminner kanske mest om Spasskij, en naturlig böjelse för lättja kan också skönjas. Det är bara en tidsfråga innan era rankingtal kommer i paritet med er förmåga. Varför inte i nästnasta års elitserie?

Varma tack till Leif Lindén, Roy Berg, Tobias Bende och Johannes Lindvall för era poäng, ert engagemang och stöd. Mer fullgoda reserver kan man inte få.

Slutligen:

Vi som hade privilegiet att vara med och vända en alldeles naturlig, nästan ödesbestämd och självklar utrullning ur division I södra ,på sammandragets fredagsnatt till ett tillstånd med minimalt hopp efter lördagsmatchen och slutlig fullständig succé' på söndagen kommer att bära med oss detta lång tid framöver.

Kämpar, jag saluterar er!!!

SCHACKPSYKOLOGI

Av Itai Panas

En klubbspelares självsyn

Det har hänt vid ett fåtal tillfällen att jag av Caissa förunnats spela bra schack. Oftare i avgörande moment, än i hela partier. När detta skett, har känslan sagt: "Här finns något. Betrakta, bedöm, räkna och betrakta igen, tills du hittat det gömda." Plötsligt upphör tid och rum att existera. Jag drivs av lusten, viljan och ansvaret att göra ställningen rättvisa. Inte för att tillfredsställa mitt ego, utan för att tillgodose ställningens krav. När den känslan infunnit sig att, "här finns någonting i ställningen", känns ansvaret gentemot laget lätt att bära och jag blir glad, ja nästan upprymd. Jobba, jobba, jobba!

Varför, kan man fråga sig, är jag inte en bättre schackspelare?

Svaret vilar med all säkerhet i bristen på krismedvetande i spelöppningsfasen. När den ovan skildrade "känslan" infinner sig hos mig, sker det oftast i övergången mellan mittspel och slutspel. D v s när kampen når sin kulmen och sanningen uppdagas. Jag slåss då naturligtvis med alla de berömda "till buds stående" medlen för att den resulterande ställningen ska bli till min fördel. Men förståelsen för hur spelöppningen kopplas till det uppkomna mittspelet, lyser hos mig mestadels med sin frånvaro.

Hur ska jag då bli en bättre schackspelare?

Efter denna diagnos är svaret skrivet i eldskrift: "Begrip dina spelöppningar!" En mittspelsställning "blir" inte bara, nej, den anläggs i spelöppningen, noggrant och metodiskt. Hindret i min schackliga utveckling är min tro på min egen förmåga, den att "med tillräcklig med tid så ska jag nog kunna ordna upp vilken hopplös mittspelsställning som helst, bara jag är inspirerad". Känns det igen? Alla schackkungdomar tag därför varning! Med denna min attityd, som jag skulle vilja beteckna som "typisk" för kategorin "kämpar", konvergerar prestationsrankingen vid ca 2100-2200.

Varför denna eviga lust att förbättra sig i en så obskyr hobby som schack?

Som seniorschackspelare är det lagschacket som motiverar. Jag tvekar inte att i detta sammanhang använda ord som lojalitet, tillhörighet och identitet, för att förklara vad det rör sig om. Vår gemensamma nämnare är passionen för kampen på de 64 rutorna. Är det då bara hårt arbete som

lockar? Nej, bra schack är som god humor. Som en rolig historia. Poängen ska komma som en blixtnedslag från klar himmel. Men när den väl levererats ska den kännas hur självklar som helst. Gärna ska skrattet i efteranalysen också dölja en udd av förlägenhet över, att man inte redan tidigare genomskådade poängen.

Under en säsong som den 2002-2003, genomlider Majornas SS 1: a lag, snart sagt, all helvetets kval. Vore det inte för en galghumor gränsande till vad åtminstone jag tål (Lennart Fransson är en hård läromästare), så hade vi varit ett division två-lag sen ett bra tag tillbaka. Nu blir det istället 4: e säsongen på raken, som Majornas SS spelar i division ett!!!

Vi känner våra svagheter och arbetar som bäst på att täta till dem. Må därför vårt schack under säsongen 2002-2003 bli ännu bättre underbyggt och ännu rikare på poänger. Skrattar bäst som skrattar sist!

Fotnot: Konvergera: Löpa ihop, Stråla samman, Närma sig varandra.
Obskyr: Tvivelaktig, Skum, Okänd, Dunkel.

BEAB
etikett & system

www.beab.nu • info@beab.nu

033-29 09 00

SCHACK OCH SÅNT

Av Göte Teiffel

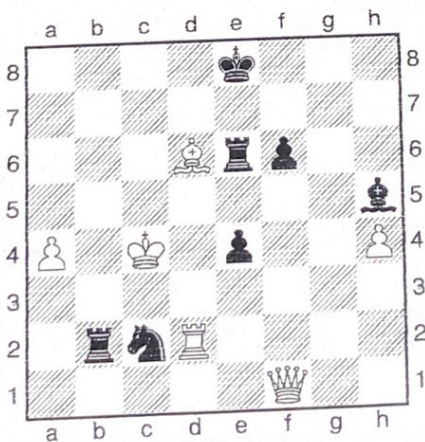
Slumpens skördar

I samband med forskningen om MSS historia i 'Folkrörelsernas arkiv' hittade vi på baksidan av ett kladdpapper nedanstående guldkorn ut veckotidningen 'Allt för Alla', som gavs ut under åren 1912 - 32, då den gick upp i 'Vårt Hem'.

Matt och självmatt, eller skrattar bäst som skrattar sist.

I en gammal årgång av det danska "Skakbladet" har vi hittat följande muntra schackhumoresk, som vi inte kunna neka oss nöjet att återge.

I en mindre provinsklubb infann sig en kväll en herre, som presenterade sig under ett i schackvärlden mycket bekant namn. Han hade blivit tvungen att göra ett uppehåll på några timmar i den lilla staden och tyckte då, att han gärna kunde passa på att bekanta sig med sina ärade schackkolleger på platsen. Han tittade en stund på partierna vid de olika borden, fällde än här och än där en sarkastisk anmärkning om klubbmedlemmarnas sätt att spela och undrade till sist, om det funnes någon som vågade ta ett parti med honom. Ingen av de närvarande ville dock ta upp striden med en så överlägsen herre, men i stället tillkallades i hast klubbens starkaste spelare, en äldre herreman, känd för färdighet i att lägga ut försåtliga fällor. Den gamle kom, och spelet började. Mästaren fick de vita pjäserna och satte ganska snart i gång ett våldsamt angrepp. Partiet blev ytterst livligt och de vita pjäsernas förare beledsagade varje drag med upplysande kommentarer, som både retade och roade kringstående. Men den gamle satt stum - fördjupad i spelet. Till slut hade man kommit till följande ställning:

Vit, d v s "Mästaren" som var vid draget spelade:

1. Df1 – h3

"Och nu mina herrar", sa han, "ska ni lägga märke till vilken briljant ställning mina pjäser inta, - mina båda fribönder, kommer jag säkert inte att behöva använda." Men svart tog sig en stilla och mycket lång funderare, varefter han till allmän överraskning kom med:

1. - - - Tb2 – b4+

"Den hugger jag bums!" utbrast vit:

2. Ld6 x b4

Svart lät sig dock inte avskräckas. Utan att ändra en min spelade han:

2. - - - Sc2 – d4

"Att så där utan vidare ge partiet förlorat. Är väl ändå en smula för tidigt. Ännu en stund hade ni nog kunnat försvara Er. Så hopplöst är det ju i alla fall inte", fortsatte vit tröstande – och slog springaren.

3. Td2 x d4, f 6 – f 5

"Den slår jag ju också":

4. Dh5 x f 5

"Och sedan hotar det ju matt på tre håll. Hur tänker egentligen klara den skivan?"

4. - - - L h 5 – f7+

"Ja-ja, inte så illa, med det parerade ni faktiskt alla tre hoten på en gång. Sannerligen inte illa" mumlade vit men fortsatte efter ett ögonblick i en helt annan ton: "men nu täppte ni ju också till det enda hål som kungen hade att krypa ut genom. Har ni inte sett matten i nästa drag?"

5. D f5 – b5+

"Jo, det är just vad har gjort", svarade den gamle på sitt stillsamma sätt och drog:

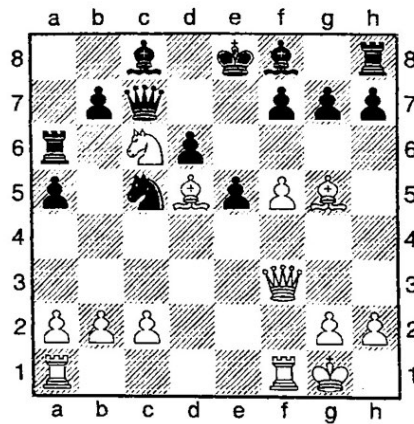
5. - - -

Te6 - c6++ Matt.

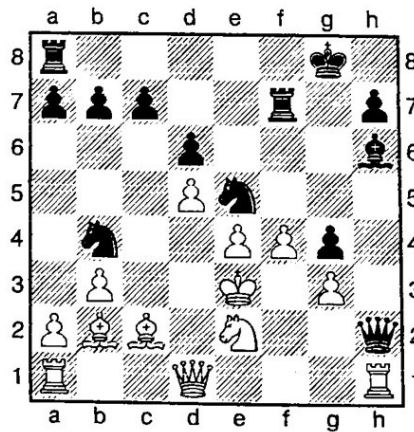
Dubbelschack och matt!

För första gången avstod mästaren från att kommentera sin motståndare drag. Men han fick bråttom att komma i väg. Hans tåg skulle gå om en liten stund.....

Kombinationer

1. Vit drar

2. Svart drar

(Svar i resultatbörsen)

PARTISPALTEN

Av Göran Senmyr

Det är ett mysterium att denna rubrik lever kvar i Majdraget. Problemet är att för få medlemmar skickar in sina partier. Varför??? Spalten är vad DU gör den till!

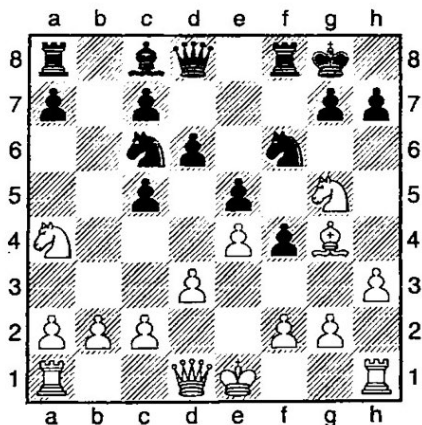
Parti nr 1

Ett av de äldsta partierna i vårt arkiv. Det är spelat mellan två av grundarna av MSS. Kanske inte så välspelat, men det visar hur man spelade i klubben på den tiden. Partiet finns i Henry Bengtssons gamla anteckningsbok. Match mellan WK-HB 4½–8½, 20.04.1909.

Vit: Karlsson, Werner
Svart: Bengtsson, Henry

[C44] Ponziani

1.e4 e5 2.d3 Sc6 3.Sf3 Lc5 4.Sc3 d6
5.Le3 b6 6.h3 f5 7.Sa4 f4 8.Lxc5
bxc5 9.Le2 Sf6 10.Sg5 0–0
11.Lg4??

11...De7?? 12.0–0 Sxg4 13.Sxh7
Kxh7 14.hxg4 Th8 15.Df3 Kg8
16.Sc3 Sd4 17.Dd1 Dh4 18.f3 Dh2+
19.Kf2 Dg3+ 20.Kg1 Th2 21.Se2
Dxg2# 0–1

Parti nr 2

Ännu ett parti från "stenåldern". I en av otaliga matcher mellan ärkerivalerna Majorna och Manhem. Match SSM-MSS, 1918

Vit: Nilsson, Allan, SSM

Svart: Haralds, Constantin
MSS

[C83] Spanskt

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 a6 4.La4
Sf6 5.0–0 Sxe4 6.d4 b5 7.Lb3 d5
8.dxe5 Le6 9.c3 Le7 10.Sbd2 Sxd2
11.Dxd2 Dd7 12.Dd3 0–0 13.Le3
Tfd8 14.Tad1 Sa5 15.Sg5 g6
16.Sxe6 fxe6 17.Lc2 Sc4 18.Lf4
Sxb2 19.Dg3 Sxd1 20.Lxg6 Lf8
21.Lc2+ Dg7 22.Dh3 Sb2 23.Lg5
Te8 24.Lf6 Df7 25.f4 Le7 26.Tf3
Lxf6 27.exf6 Kh8 28.Dh6 e5
29.fxe5 Txe5 30.Th3 Te4 31.Th5
Tae8 32.Lxe4 dxe4 33.Tg5 Tg8
34.Txg8+ Kxg8 35.Dg5+ Kf8
36.Dc5+ Ke8 37.Df5 Kd8 38.Dxe4
Dxf6 39.Dxh7 0–1

Lästips:

Giddins: "How to build your chess opening repertoire" (Gambit 2003)

Bronstein: "Zürich international tournament 1953" (Dover 1979)

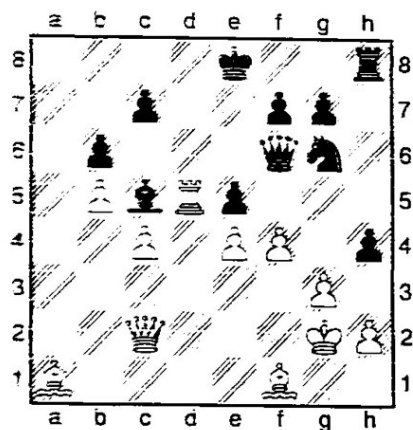
Parti nr 3

En part som där Allan Nilsson återfärdade är med i MSS. Lindgren var en av Mariems starkaste spelare på den tiden. Klass M, GSF 1916.

Vit: Lindgren, Harald SSM
Svart: Nilsson, Allan MSS

[C44] Skotskt

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.d4 exd4 4.Lc4
Le5 5.c3 d3 6.b4 Lb6 7.a4 a6 8.0-0
b6 9.Lb2 d6 10.b5 axb5 11.axb5
Txa1 12.Lxa1 Se5 13.Sxe5 dxe5
14.Lxd3 Se7 15.De2 Sg6 16.g3 Lh3
17.Td1 Df6 18.Lf1 Lg4 19.Td3 h5
20.e4 Le5 21.Sc3 Le6 22.Sd5 Lxd5
23.Txd5 b6 24.Kg2 h4 25.f4

25...hgx3 26.hgx3 Sxf4+ 27.gxf4
Dg6+ 28.Kf3 Dh5+ 29.Kg3 Dh4+
30.Kf3 Dxf4+ 31.Ke2 Th2+ 0-1

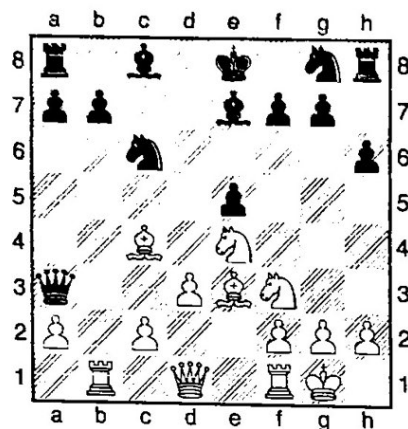
Parti nr 4

Gustav Börjesson, en av klubbens organisatoriska och spelmässiga stöttelelare på 20-30 -och 40-talet, får här chansen att betvinga den välkände virtuosen Olof Kinnmark. Inget höjdarparti. Man kan undra vad Kinnmark tänkte på?

Vit: Börjesson, Gustav
Svart: Kinnmark, Olof

[B01] Scandinaviskt

1.e4 d5 2.exd5 c6 3.dxc6 Sxc6
4.Lc4 e5 5.d3 Le5 6.Sc3 Db6 7.Se4
Le7 8.Sf3 h6 9.Le3 Dxb2 10.0-0
Da3 11.Tb1

11...a6?? 12.Ld5? f5?? 13.Lxc6+
bxc6 14.Sxe5 h5 15.Df3 Ld7
16.Tb7 0-0-0 17.Tfb1 Ld6
18.Sxd6+ Dxd6 19.Sc4 1-0

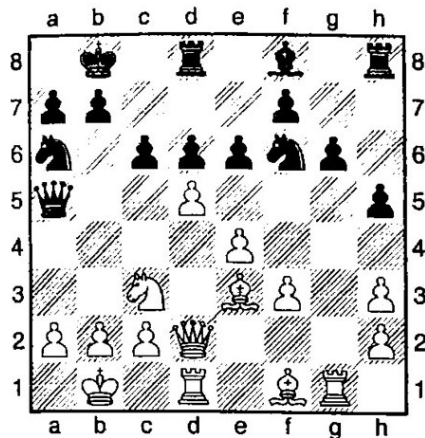
Parti nr 5

Nu ett någorlunda färskt parti. Nämligen ett ifrån årets KM. Partiet böljar fram och tillbaka. Synd om Roy som spelar bort vinsten på slutet. KM (7), 14.11.2002

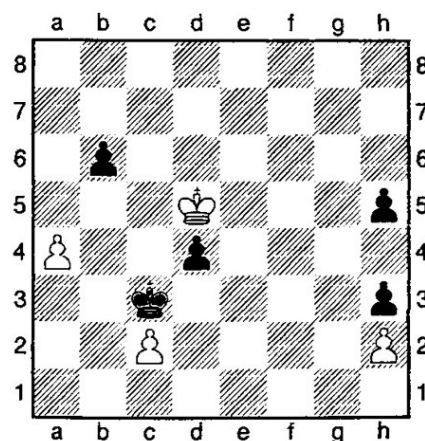
Vit: Lejhall, Jens (1803)
Svart: Berg, Roy (1950)

[B07] Pirc

1.e4 d6 2.d4 Sf6 3.Sc3 g6 4.Le3 c6
5.f3 h5 6.Dd2 Da5 7.Sh3 Lxh3
8.gxh3 Sa6 9.0-0-0 0-0-0 10.Kb1
Kb8 11.Tg1 e6 12.d5

12...exd5? 13.Lxa7+ Ka8 14.exd5
 Sxd5 15.Sxd5? Dxd2 16.Txd2
 Kxa7 17.Lxa6 Kxa6 18.Sc3 Lh6
 19.Td4 Kb6 20.Te1 The8 21.Tde4
 Txe4 22.Txe4 Td7 23.Se2 d5
 24.Te8 d4 25.f4 c5 26.b3 Td6
 27.Kc1 Te6 28.Txe6+ fxe6 29.Kd2
 e5 30.Kd3 exf4 31.Ke4 g5 32.h4
 gxh4 33.Sxf4 Lxf4 34.Kxf4 Kb5
 35.a3 h3? 36.Ke5 Kc6 37.Ke6 c4!
 38.bxc4 Kc5 39.Ke5 Kxc4 40.a4 b6
 41.Kd6 Kc3 42.Kd5

42...h4?? 43.Ke4 Kc4 44.Ke5 d3
 45.exd3+ Kxd3 46.Kd5 Ke3 47.Ke5
 Kf3 48.Kd4 Ke2 49.Ke4 Kf2
 50.Kf4 Kg2 51.Ke3 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$

Parti nr 6

Ett parti mellan två gamla klubbmästare. Slutar remi som sig bör. KM, 05.12.2002

Vit: Torgheim, Terje (1958)
 Svart: Fors, Klas (1972)

[B24] Sicilianskt

1.e4 c5 2.Sc3 Sc6 3.g3 g6 4.Lg2
 Lg7 5.Sge2 e6 6.d3 Sge7 7.Le3 Sd4
 8.Dd2 Sec6 9.0-0 0-0 10.Sd1 Sxe2+
 11.Dxe2 b6 12.f4 d5 13.c3 La6
 14.exd5 exd5 15.Sf2 Dd7 16.Df3
 Tad8 17.Ld2 Se7 18.g4 f5 19.h3
 Sc8 20.Tfe1 Lb7 21.Te2 Sd6
 22.Tae1 Tfe8 23.gxf5 Sxf5 24.Dg4
 Txe2 25.Dxe2 h5 26.Kh2 Kf7
 27.Lf3 Te8 28.Dxe8+ Dxe8 29.Txe8
 Kxe8 30.Sd1 Kd7 31.Se3 Ke6
 32.Sxf5 Kxf5 33.Kg3 Ke6 34.b3
 Lc8 35.f5+ Kxf5 36.Lxd5 Le5+
 37.Kg2 Kf6 38.b4 cxb4 39.cxb4
 Lf5 40.Lc4 g5 41.a4 h4 42.Le1 Ld4
 43.a5 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$

Parti nr 7

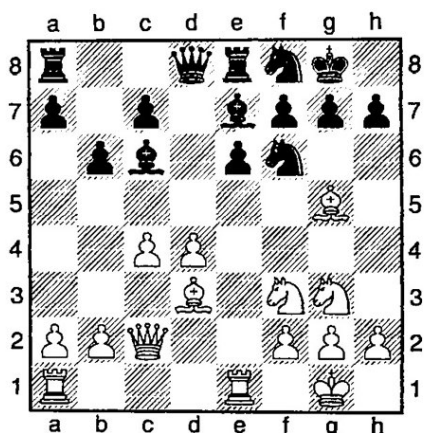
Jens ledde med en halv poäng före Kenneth som måste vinna följande parti för att ha chans på klubbmästartiteln. Tomas gör vad han kan för att streta emot.

Sista rondan i KM 2002/2003.
 KM (9), 05.12.2002

Vit: Karlsson, K (2105)
 Svart: Thornfält, T (1572)

[C10] Franskt

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 dxe4 4.Sxe4
 Ld7 5.Sf3 Lc6 6.Ld3 Le7 7.0-0 Sf6
 8.Sg3 0-0 9.Te1 b6 10.Lg5 Sbd7
 11.c4 Te8 12.Dc2 Sf8?

13.Se5 Lb7 14.Tad1 S6d7 15.Lxe7
Txe7 16.Se4 f6 17.Sf3 Sg6 18.c5
Ld5 19.b4 Sdf8 20.Sc3 Sf4 21.Sxd5
Sxd5 22.Db3 Kh8 23.Lb5 a5
24.Lc6 a4 25.Dc4 b5 26.Lxb5 Tb8
27.a3 Txb5 28.Dxb5 Sc3 29.Da5
Sxd1 30.Txd1 e5 31.d5 Se6
32.Dxa4 Sd4 33.Sxd4 exd4 34.d6
cxd6 35.cxd6 Td7 36.Txd4 h6
37.Dc6 De8 38.Kf1 Dg6 39.Dxd7
Db1+ 40.Ke2 1-0
Grattis Kenneth!!!

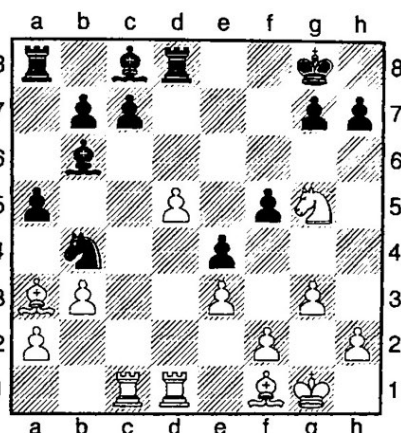
Parti nr 8

Jens hade det upplagt, för att vinna
KM. Det behövdes bara remi mot
den mycket lägre rankade Rolf. Det
skulle bli svårare än någon av oss
anade..... KM (9), 05.12.2002..

Vit: Lejhall, Jens (1807)
Svart: Peterson, Rolf (1560)

[A20] Engelskt

1.c4 e5 2.g3 Sc6 3.Lg2 f5 4.Sf3 Lc5
5.0-0 d6 6.Sc3 a6 7.Sd5 Sf6 8.e3 0-
0 9.d4 La7 10.dxe5 dxe5 11.b3 e4
12.Sg5 Sxd5 13.Dxd5+ Dxd5
14.cxd5 Sb4 15.La3 a5 16.Tac1
Td8 17.Tfd1 Lb6 18.Lf1

18...Sxd5 19.Txd5 Txd5 20.Lc4 c6
21.Td1 h6 22.Txd5 cxd5 23.Lxd5+
Kh8 24.Sf7+ Kh7 25.Se5 Lc7
26.Sc4 Tb8 27.Lc5 b5 28.Sa3 Ld7
29.Sc2 Lb6 30.Ld6 Te8 31.Sd4
Tc1+ 32.Kg2 Td1 33.Le5 Td2
34.g4 Lxd4 35.Lxd4 Txa2 36.gxf5
Lxf5 37.Kg3 g5 38.Lc6 b4 39.f3
exf3 40.Kxf3 Txb2 41.Lb6 Ta2
42.Ld5 Lc2 43.e4 Ld1+ 44.Ke3
Lxb3 45.Lxb3 Ta3 46.Lxa5 Txb3+
47.Kd4 Tb1 48.e5 Kg6 49.Ke4 b3
50.e6 b2 51.e7 Kf7 0-1

Parti nr 9

Ett härligt angreppsparti av en
gammal världsmästare. Partiet
spelades dock elva år innan
"Capa" spelade till sig VM-kronan.
New York, 1910.

Vit: Capablanca, Jose (2458)
Svart: Jaffe, C (2312)

[D46] Halvslaviskt

1.d4 d5 2.Sf3 Sf6 3.e3 c6 4.c4 e6
5.Sc3 Sbd7 6.Ld3 Ld6 7.0-0 0-0
8.e4 dxe4 9.Sxe4 Sxe4 10.Lxe4 Sf6
11.Lc2 h6 12.b3 b6 13.Lb2 Lb7
14.Dd3 g6 15.Tae1 Sh5 16.Lc1 Kg7
17.Txe6 Sf6 18.Se5 c5 19.Lxh6+
Kxh6 20.Sxf7+ 1-0